

Visa Information System (VIS) – Världens största databas med fingeravtryck

Europas nya IT-system för hantering av visum kommer att lagra personlig information och biometrisk information i form av ansiktsbild och fingeravtryck för många miljoner personer.

"Detta system kommer att vara av en omfattning och ha en kapacitet som för närvarande saknar motsvarighet i EU."

"Projektet kommer att leda till omfattande insamling och behandling av personliga och biometriska uppgifter, lagring av dessa uppgifter i en central databas och storskaligt utbyte av information om ett mycket stort antal personer."

(Yttrande om VIS från Artikel 29-gruppen som består av dataskyddsmyndigheterna i de olika EU-länderna, däribland svenska Datainspektionen)

Denna rapport är skriven av Per Lövgren, maj 2007
per.lovgren@ordkultur.se

Innehåll

Sammanfattning	3
Bakgrund – Schengensamarbetet	4
Problem med visumhanteringen idag	4
Visumhantering med VIS	4
Den tekniska lösningen	5
Uppgifter som lagras i databasen	6
Åtkomst av personuppgifter	6
Brottsbekämpande myndigheters åtkomst av VIS	7
Finansiering av systemet	8
Risker och problem med systemet	8
Tidplanen för införande	9
Svårt mäta nyttan med VIS	10
Mer information om VIS och denna rapport	10

Sammanfattning

Visa Information System (VIS) är ett nytt informationssystem för hantering av visum i Europa. Systemet ska användas av samtliga länder som är medlemmar i Schengensamarbetet. Med VIS samlas alla visumansökningar i en central databas. För att säkerställa identifieringen av den som söker visum kommer biometriska uppgifter som ansiktsfoto och fingeravtryck att registreras i systemet.

Så här beskrivs systemet i Europakommissionens förslag till förordning om VIS:

Informationssystemet skall förbättra förvaltningen av den gemensamma viseringspolitiken, det konsulära samarbetet och samrådet mellan centrala konsulära myndigheter. Syftet är att förebygga hot mot den inre säkerheten och otillbörligt utnyttjande av möjligheten att välja viseringsland, att underlätta bedrägeribekämpning och kontroller vid särskilda kontrollställen vid de yttre gränserna och inom medlemsstaternas territorium, att bistå vid identifieringen och återsändandet av olagliga invandrare och att underlätta tillämpningen av Dublin II-förordningen*.

* Enligt Dublin II-förordningen är det den stat som är ansvarig för att den asylsökande befinner sig i EU som ska pröva ansökan om asyl, även om den asylsökande har tagit sig till ett annat EU-land.

Så här kommer VIS att fungera:

1. En person söker visum på exempelvis en av Sveriges ambassader
2. Personen får fylla i en ansökan. Dessutom registreras personens fingeravtryck på samtliga tio fingrar och en digital bild tas av ansiktet.
3. Uppgifterna skickas till den centrala VIS-databasen.
4. Fingeravtrycken används bland annat för att kontrollera att personen inte redan sökt visering till något annat Schengenland.
5. När personen anländer till en gränskontroll i Schengenområdet ska personens fingeravtryck återigen kunna tas. Fingeravtrycken skickas till den centrala databasen för att kontrollera visumhandlingens äkthet och att det är rätt person som använder visumet.
6. När en person utan identitetshandlingar söker asyl kan fingeravtrycken användas för att ta reda på personens identitet och i vilket Schengenland han eller hon reste in i först, eftersom personen sannolikt reste in i Schengen med rätt identitet och med ett äkta visum.

VIS-databasen kommer sannolikt även att användas av brottsbekämpande myndigheter för att "*förebygga, upptäcka och utreda terroristbrott samt grövre brott*".

* Justitiedepartementets faktagromemoria 2005/06:FPM38. "Brottsbekämpande myndigheters tillgång till informationssystem för viseringar". Dokumentbeteckning: KOM (2005) 600.

För att VIS ska kunna införas måste den rättsliga ramen för VIS, den så kallade VIS-förordningen, antas av EU:s ministerråd. Europaparlamentet deltar i medbeslutandeförfarandet om VIS-förordningen och beslut fattas i rådet med kvalificerad majoritet. Beslut om VIS-förordningen i rådet förväntas i juni 2007. I förordningen anges ändamålet, funktionen och ansvarsfördelningen för VIS. Informationen i den här rapporten bygger på det ursprungliga förslaget till förordning som presenterades i slutet av 2004.

Bakgrund – Schengensamarbetet

Schengensamarbetet syftar till att personer kan röra sig fritt mellan de länder som anslutit sig till samarbetet. Tretton EU-länder har anslutit sig till Schengensamarbetet: Belgien, Danmark, Finland, Frankrike, Grekland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Spanien, Sverige, Tyskland och Österrike. Dessutom har Norge och Island, som inte är medlemmar i EU, undertecknat ett samarbetsavtal som innebär att man kan resa in i dessa länder på samma villkor som till ett Schengenland.

Vid de inre gränserna mellan Schengenländerna, har länderna tagit bort personkontrollen för resande. Detta oavsett om resenären är medborgare i ett Schengenland eller inte. Samtidigt är kontrollen skärpt vid de yttre gränserna, det vill säga gränserna mot länder som inte deltar i samarbetet. Vid en yttre gräns sker personkontroll oavsett resenärens medborgarskap.

En person som inte är medborgare i ett Schengenland kan behöva visum för att få resa in i Schengenområdet. Normalt gäller ett sådant visum i alla Schengenländer och ger rätt att resa fritt mellan dem så länge som visumet är giltigt.

Följande EU-länder deltar inte i Schengensamarbetet: Bulgarien, Cypern, Estland, Irland, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Storbritannien, Tjeckien och Ungern.

Problem med visumhanteringen idag

Ett problem med dagens visumhantering är så kallad visumshopping som innebär att en person som fått avslag på visumansökan till ett land i Schengenområdet lämnar in ansökningar även till andra medlemsländer. För att försvåra visumshopping stämplas personens pass när visumansökan lämnas in, men genom att skaffa ett nytt pass är det relativt lätt att kringgå den åtgärden.

Länderna som är med i Schengensamarbetet kan i dag kommunicera med varandra via ett meddelandesystem som kan liknas vid krypterad e-post. Det finns dock ingen central databas över visumansökningar och därmed inget sätt att se om en person redan har sökt visum i ett annat land. Vid misstanke om visumshopping är man enligt Migrationsverket hänvisad till att ringa, mejla eller faxa övriga medlemsländer, vilket sällan resulterar i några svar.

Ett annat problem är att säkerställa den fysiska visumhandlingens äkthet och att det är rätt person som använder visumet.

Visumhantering med VIS

Visa Information System (VIS) är en central databas som ska innehålla alla visumansökningar som görs i de länder som är med i Schengensamarbetet. VIS kallas ibland även för "Informationssystemet för viseringar". För respektive ansökan kommer VIS att innehålla personuppgifter samt biometrisk information i form av digitalt foto och avtryck av samtliga tio fingrar. I de biometriska pass som ska införas i Europa lagras endast två fingeravtryck men

för personer som söker visum till Schengenområdet kommer alltså samtliga fingrars avtryck att lagras i en databas.

Genom att samla alla ansökningar centralt och underlätta utbyte av uppgifter förhindrar man visumshopping och genom att registrera biometrisk information om dem som söker visum säkerställer man visumhandlingarnas äkthet och att det är rätt person som använder en handling.

Inget datachip i visumet

Visumhandlingen eller tillståndsmärket kommer att se ut som tidigare och häftas in i passet som en så kallad "sticker". Ursprungligen var det tänkt att man med VIS skulle använda visumstickers försedda med ett litet datachip som skulle innehålla personlig och biometrisk information om innehavaren. Det visade sig dock att ett sådant datachip skulle störa ett eventuellt datachip i innehavarens pass så att inget av chipens innehåll skulle kunna läsas av tillförlitligt.

Den biometriska informationen om visuminnehavaren kommer enbart att lagras i den centrala VIS-databasen. Vid gränskontrollen tas visuminnehavarens fingeravtryck. Informationen om fingeravtrycken skickas till den centrala VIS-databasen för att hämta uppgifter om visumet. Det har riktats kritik mot den här lösningen eftersom den är så beroende av tillgång till den centrala VIS-databasen för att kontrollera visumens äkthet. Med ett datachip i visumhandlingen skulle ingen sökning behöva utföras i den centrala databasen.

Vid vissa gränser kommer det inte att finnas teknisk möjlighet att ta fingeravtryck och slå upp dessa i den centrala VIS-databasen. I dessa fall kommer gränspersonalen i stället att använda numret på visumhandlingen vid sökningen.

Europa håller på att införa datachip som innehåller biometrisk information i flera resehandlingar. Sedan 1 oktober 2005 innehåller svenska pass ett datachip med biometrisk information om innehavaren i form av en digitalbild. Före slutet av juni 2009 ska samtliga medlemsländer i EU ha pass som dessutom innehåller innehavarens fingeravtryck. EU ska dessutom fatta beslut om att införa ett nytt uppehållstillstånd som ser ut som ett id-kort och som är försett med ett datachip som bland annat innehåller information om innehavarens fingeravtryck.

Den tekniska lösningen

VIS kommer att bestå av en central databas som lagrar information om alla som söker visum i de länder som är med i Schengensamarbetet. Som beskrivet ovan kommer den centrala databasen att användas för att avgöra äktheten på visum vid gränskontrollerna och att det är rätt person som använder handlingen. Av säkerhets- och tillgänglighets skäl kommer databasen därför att vara "speglad" mellan två datorcentraler i Strasbourg i Frankrike respektive St Johann i Österrike.

Den centrala databasen kommer årligen att lagra uppgifter för omkring 20 miljoner visumansökningar. Uppgifterna om varje ansökan ska lagras i fem år vilket gör att databasen på fem års sikt kommer att innehålla uppgifter om närmare 100 miljoner ansökningar. Enligt

Migrationsverket kommer VIS därmed att bli en av världens största databaser med biometrisk information.

Varje land som är med i Schengensamarbetet ska dessutom bygga ett nationellt IT-system som kan anslutas till och kommunicera med den centrala VIS-databasen. I Sverige är det Migrationsverket som ansvarar för det nationella systemet. Svenska utlandsmyndigheter använder redan ett IT-system för ärendehantering som kommer att anpassas för att kunna registrera och söka information i VIS.

Respektive lands utlandsmyndigheter, som ambassader och konsulat, behöver teknisk utrustning för att kunna registrera biometrisk information såsom digitalt foto och fingeravtryck. Svenska utlandsmyndigheter kommer att använda speciella fotostationer för detta ändamål.

Uppgifter som lagras i databasen

VIS kommer att innehålla en lång rad uppgifter om varje person som söker visum, förutom ansiktsbild och fingeravtryck. Vid själva ansökan ska bland annat följande uppgifter registreras: Efternamn, efternamn vid födseln, tidigare efternamn, förnamn, kön, födelsedatum, födelseort och födelseland, nuvarande medborgarskap och medborgarskap vid födseln.

Dessutom kan kompletterande uppgifter begäras som: huvuddestination och den planerade vistelsens varaktighet, syftet med resan, ankomst- och avresedag, första gräns som passeras vid inresan, aktuell sysselsättning och arbetsgivare (för studerande: skolans namn) samt faderns och moderns efternamn och förnamn.

När ansökan godkänns, avslås, ogiltigförklaras eller återkallas matas ytterligare kompletterande information in i VIS. Enligt det ursprungliga förslaget ska uppgifterna om varje ansökan lagras i fem år i systemet.

Åtkomst av personuppgifter

Flera olika myndigheter kommer att kunna komma åt informationen i VIS. Det är dock bara behörig personal vid respektive lands viseringsmyndighet som har rätt att föra in, ändra och radera information i systemet. Viseringsmyndigheten är den myndighet som ansvarar för att pröva visumansökningar. För svensk del blir det sannolikt Migrationsverket, utlandsmyndigheterna och Rikspolisstyrelsen (RPS) som kommer att vara viseringsmyndigheter. Att RPS räknas som viseringsmyndighet beror på att det är RPS som utfärdar nödfalls- och sjömansviseringar vid de svenska gränserna.

Även de myndigheter som ansvarar för kontrollen vid de yttre gränserna och inom medlemsstatens territorium ska kunna göra sökningar i VIS men enbart för att kontrollera en persons identitet och säkerställa visumhandlingens äkthet. I Sverige är det Rikspolisstyrelsen som hanterar dessa uppdrag.

Respektive lands invandringsmyndighet, i Sveriges fall Migrationsverket, ska ha åtkomst till VIS men endast för identifiering och återsändande av olagliga invandrare. För asylärenden ska behörig asylmyndighet (i Sverige Migrationsverket) ha rätt att göra sökningar i databasen men enbart för att fastställa vilken medlemsstat som ansvarar för prövningen av en asylsökan.

Brottsbekämpande myndigheters åtkomst av VIS

I slutet av november 2005 presenterade Europakommissionen ett förslag som ska göra det möjligt för medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter samt Europol att få tillgång till uppgifter i VIS-databasen. Enligt det senaste förslaget till rådsbeslut ska varje medlemsstat utse de nationella brottsbekämpande myndigheter som ska ha åtkomst till VIS. Varje medlemsstat ska även ha en förteckning över vilka kontaktpunkter inom dessa myndigheter som ska ha direktåtkomst till VIS.

Enligt förslaget ska information i VIS enbart lämnas ut i enskilda ärenden. En förfrågan om att få tillgång till uppgifter från VIS måste vara nödvändig för att förebygga, upptäcka och utreda terroristbrott eller andra grova brott. Med andra grova brott menas bland annat människohandel, narkotikahandel, vapenhandel, mord, korruption och kidnappning.

Vid en förfrågan ska den brottsbekämpande myndigheten kunna söka på bland annat följande information i VIS:

- efternamn, förnamn, kön, födelsedatum och födelseplats
- nuvarande medborgarskap
- uppgifter om nuvarande resehandling (pass eller liknande)
- destination
- anledning för resa
- datum för ankomst och avfärd
- fingeravtryck

Vid en träff ska den brottsbekämpande myndigheten få tillgång till uppgifterna ovan samt ytterligare uppgifter som finns tillgängliga i VIS.

I skrivande stund är det inte säkert att brottsbekämpande myndigheter kommer att få tillgång till VIS och hur den tillgången i så fall kommer att vara utformad, men sannolikt kommer så att bli fallet. Först måste dock EU:s ministerråd anta både förslaget till VIS-förordning och det rådsbeslut som reglerar brottsbekämpande myndigheters tillgång till VIS, något som troligen sker vid ministerrådets möte i juni i år.

Enligt Justitiedepartementets faktapromemoria anser Sverige att det finns en praktisk nytta med att brottsbekämpande myndigheter såsom Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna, Tullverket och Kustbevakningen får tillgång till uppgifter från VIS.

Finansiering av systemet

Det är den europeiska kommissionen som står för finansieringen av den centrala databasen både när det gäller utveckling och förvaltning. Kommissionen ansvarar även för infrastrukturen för kommunikation mellan det centrala systemet och de nationella systemen.

Den så kallade Artikel 29-gruppen nämner i sitt yttrande från juni 2005 att anslagen för VIS beräknas uppgå till 153 miljoner euro (1 390 miljoner kronor) under perioden 2007-2013. Över 70 procent av anslagen kommer att gå till behandlingen av biometriska uppgifter i systemet. Artikel 29-gruppen är ett oberoende EU-organ för dataskydd och rätten till privatliv och består av dataskyddsmyndigheterna i respektive EU-land, däribland svenska Datainspektionen.

Till dessa kostnader kommer kostnaderna för den nationella delen av VIS. Det är respektive medlemsland som står för kostnaden för det nationella gränssnittet mot VIS-databasen, vilket bland annat omfattar utveckling av nytt system eller anpassning av befintligt system för kommunikation med den centrala databasen, de världsomspännande förbindelserna till konsulaten (inklusive gränskontroller och andra kontrollställen), utrustning som exempelvis behövs för att registrera den biometriska informationen och utbildning.

Risker och problem med systemet

Enligt den europeiske datatillsynsmannens yttrande* om förslaget till förordning finns det ett antal risker och problem med VIS. Den europeiske datatillsynsmannen har till uppgift att se till att alla EU:s institutioner och organ respekterar den enskildes rätt till privatliv vid behandling av personuppgifter.

*) Yttrande från Europeiska datatillsynsmannen om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om VIS. Från Europeiska unionens officiella tidning 23/7 2005.

Datatillsynsmannen menar att en allmänt spridd användning av biometri kommer att ha "betydande samhällskonsekvenser". Därför bör biometri vara föremål för en bred och öppen debatt men datatillsynsmannen anser att det inte har skett vid framtagandet av förslaget till VIS-förordning. Tillsynsmannen varnar i sitt yttrande att en identitetsstöld, då lagringen av fingeravtryck och fotografier kopplas till en stulen identitet, kan leda till "stora och kvarstående problem för den verkliga innehavaren av denna identitet".

Det finns också tekniska brister när det gäller användningen av fingeravtryck för identifiering. Upp till fem procent av alla människor bedöms inte kunna registreras på grund av att de inte har läsbara fingeravtryck eller inte fingeravtryck alls. Om vi antar att det sker 20 miljoner visumansökningar till Schengenområdet under ett år innebär det att så många som en miljon personer inte kommer att kunna registreras som tänkt med VIS utan måste hanteras på något annat sätt.

Den europeiske datatillsynsmannen skriver dessutom i sitt yttrande att biometrisk identifiering per definition är en statistisk process. En felfrekvens på mellan 0,5 och 1 procent är normal vilket innebär att systemet kommer leda till att 0,5-1 procent av alla avvisningar kommer att

vara felaktiga. Om 20 miljoner personer med visum reser in i Schengenområdet under ett år kommer alltså 100 000 till 200 000 av dessa att avvisas felaktigt.

Tanken med VIS är att förenkla och förbättra den gemensamma viseringsverksamheten inom Schengenområdet. Samtidigt kommer VIS att öka arbetsbördan för de deltagande ländernas utlandsmyndigheter eftersom ingen visumhantering kan utföras av exempelvis resebyråer som i dag är fallet. Den svenska ambassaden i Moskva utfärdade under förra året närmare 36 000 visum. Enligt Migrationsverket besöker 20 procent av dem som ansöker om visum den svenska ambassaden medan övriga 80 procent hanteras av bland annat resebyråer. Med VIS måste samtliga sökande besöka ambassaden för att lämna biometrisk information och för att hämta den färdiga handlingen. Sveriges problem vid ett införande av VIS kan dock te sig som små i jämförelse med exempelvis Tysklands, vars konsulat i Ryssland årligen måste hantera flera hundra tusen visumansökningar.

Enligt Migrationsverket har antalet ansökningar om visum som lämnats in till svenska ambassader och konsulat stadigt ökat med omkring 20 000 per år under de senaste åren. Förra året gjordes drygt 214 000 ansökningar. Nästan hälften av ansökningarna lämnades in i Moskva, S:t Peterburg, Peking, Bangkok och Kiev.

Enligt en faktapromemoria från Regeringskansliet (faktapromemoria 2006/07:FPM56, Förordning om gemenskapskodex om viseringar) föreslås att lokalt anställd personal på de diplomatiska och konsulära beskickningarna inte ska kunna delta vid hanteringen av viseringsansökningar i samma omfattning som tidigare eftersom VIS-systemet endast ska kunna kommas åt av ett begränsat antal behöriga användare.

Tidplanen för införande

Enligt den ursprungliga tidplanen, som byggde på att VIS-förordningen skulle ha antagits 2005, skulle VIS vara infört redan i mars i år. Projektet har blivit försenat i flera omgångar och en första möjliga driftstart av systemet kan tidigast ske i december 2008, detta under förutsättning att förordningen antas i ministerrådet i juni i år.

Tidplanen för införandet av VIS kan tyckas optimistisk för ett projekt av den här omfattningen, även om de tekniska förberedelserna redan pågått en tid. Under året från beslut till driftstart ska man färdigställa, testa och införa den centrala VIS-databasen, respektive lands nationella gränssnitt mot VIS och nätverket som kopplar samman de nationella gränssnitten med det centrala systemet. Dessutom ska den konsulära personalen utbildas och utlandsmyndigheterna förses med den utrustning som behövs för att registrera biometrisk information såsom fingeravtryck.

Enligt en preliminär plan ska VIS införas samordnat av samtliga medlemsländer under en tvåårsperiod. VIS ska införas etappvis i olika geografiska regioner. Varannan månad är det tänkt att systemet ska börja användas i en ny region. Först ska systemet införas i medlemsländernas ambassader och konsulat i Nordafrika, därefter i Mellanöstern, södra Afrika, följt av Sydafrika där systemet ska börja användas åtta månader efter att det togs i drift i Nordafrika. Därefter ska systemet införas i Indien, Pakistan, Sydostasien, Balkan, Latinamerika, de forna Sovjetstaterna (utom Ryssland) samt Gulfstaterna.

18-20 månader efter att de första ambassaderna och konsulaten börjat använda VIS ska det införas i Kina följt av Australien, Nordamerika, Europa, Ryssland och Ukraina. Att införandet av VIS dröjer till sist i länder som Kina och Ryssland beror på att man i dagsläget inte riktigt vet hur man ska hantera den stora mängd visumansökningar som görs i dessa länder.

Sverige har kommit långt i sina förberedelser för VIS. Under slutet av 2006 började de svenska utlandsmyndigheterna att placera ut de fotostationer som behövs för att registrera biometrisk information. I slutet av december 2007 ska fotostationen vara införd på samtliga 95 svenska utlandsmyndigheter som är så kallade passmyndigheter som utfärdar pass och visum. Fotostationerna används i nuläget för fotografering och för registrering av personens namnteckning men ska anpassas för att även registrera fingeravtryck.

Totalt kommer Sverige att ha cirka 140 fotostationer utplacerade på ambassader och konsulat runt om i världen. Migrationsverket räknar med att 3 000-4 000 ärenden kommer att hanteras per fotostation och år. Till ärenden räknas inte bara visum utan även pass, uppehållstillstånd och andra resedokument.

Före sommaren 2007 kommer samtliga svenska utlandsmyndigheter att ha tillgång till Migrationsverkets ärendehanteringssystem Wilma som kommer att anpassas för att bli det svenska gränssnittet mot den centrala VIS-databasen.

Svårt mäta nyttan med VIS

Det är svårt att mäta vilken nytta som uppnås med VIS. När det gäller så kallad visumshopping, alltså när en person söker visum i flera länder samtidigt, finns det ingen statistik tillgänglig över hur många som missbrukar visumhanteringen på detta sätt.

Enligt Migrationsverket är det inte lätt att resa in i Schengenområdet med falska resehandlingar. Den svenska gränskontrollen har redan idag i viss mån möjlighet att bedöma en visumhandlings äkthet, dock endast de som är utfärdade av de svenska utlandsmyndigheter som har ärendehanteringssystemet Wilma. När en svensk utlandsmyndighet utfärdar ett visum lagras ett digitalt foto av personen i det ärendehanteringssystem som utlandsmyndigheterna använder. Vid gränskontrollen kan den bilden jämföras med bilden på den fysiska visumhandlingen.

VIS torde öka möjligheterna att identifiera dokumentlösa asylsökande för att på så sätt kunna avgöra vilket Schengenland det är som ska ansvara för prövningen av asylansökan. Enligt Migrationsverket saknar så många som över 90 procent av dem som söker asyl i Sverige identitetshandlingar.

VIS-systemet skulle även kunna hjälpa brottbekämpande myndigheter. Om fingeravtryck upptäcks på en brottsplats skulle en slagning i VIS kunna ge personens rätta identitet. Vid utredning av misstänkt människosmuggling skulle visuminformationen i VIS kunna användas för att se mönster och för att eventuellt kunna spåra personerna bakom smugglingen.

Mer information om VIS och denna rapport

Kontaktperson

Leif Stenström
Informationschef på Datainspektionen
Leif.Stenstrom@Datainspektionen.se
Telefon, växel: 08-657 61 00

Dokument

Förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om informationssystemet för viseringar (VIS).

Länk: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2004:0835:FIN:SV:PDF>

Regeringskansliets faktagromemoria 2004/05:FPM49. Förordning om VIS.

Länk: <http://www4.riksdagen.se/debatt/visadok.aspx?spc=obj&guid=20d735e2-b34b-4def-8f1b-1eb1a8c762e7>

Regeringskansliets faktagromemoria 2006/07:FPM56. Förordning om gemenskapskodex om viseringar.

Länk: <http://www4.riksdagen.se/debatt/visadok.aspx?spc=obj&guid=220ec867-96fc-4965-9db6-873642e88b51>

Yttrande från Europeiska datatillsynsmannen om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om VIS. Från Europeiska unionens officiella tidning 23/7 2005.

Länk: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2005/05-03-23_VIS_SV.pdf

Artikel 29-gruppens yttrande om förslaget till förordning om VIS.

Länk: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2005/wp110_sv.pdf

Justitiedepartementets faktagromemoria 2005/06:FPM38. Brottsbekämpande myndigheters tillgång till informationssystem för viseringar.

Länk: <http://www4.riksdagen.se/debatt/visadok.aspx?spc=obj&guid=53430f69-e7d7-40fd-ba48-a4bc11ad4951>